

Nd.

199. Frumvarp til laga

[161. mál]

um breyting á lögum nr. 36/1978 um stimpilgjald.

(Lagt fyrir Alþingi á 103. löggjafarþingi 1980.)

1. gr.

a. liður 2. gr. laganna orðist svo:

Þegar stimpilgjald er hundraðshluti af fjárhæð skjals og gjaldið stendur eigi í heilli krónu skal færa gjaldið upp í næstu heila krónu ef um er að ræða 50 auru eða meira en ella skal færa það niður í næstu heila krónu.

Stimpilgjald einstaks skjals má þó aldrei vera minna en 1 kr.

2. gr.

12. gr. laganna orðist svo:

Opinberir starfsmenn, sem fjármálaráðuneytið felur stimplun skjala, eru skyldir til að stimpla skjöl, sem þeir gefa út eða afgreiða, án endurgjalds fyrir stimplunina.

Bankar og sparisjóðir eru skyldir til að stimpla skjöl er um hendur þeirra fara. Skulu þeir inna stimplunina af hendi endurgjaldslaust.

Fjármálaráðuneytinu er heimilt að veita einstökum mönnum, félögum eða stofnunum rétt til stimplunar skjala, enda sé fullnægt þeim skilyrðum um reikningshald, bókfærslu gjaldsins og aðra framkvæmd sem það kann að setja.

Þeir aðilar, sem fengið hafa heimild fjármálaráðuneytisins til þess að staðfesta greiðslu stimpilgjalds á annan hátt en þann að líma stimpilmerki á skjal, sbr. 3. mgr. 10. gr., skulu gera viðkomandi innheimtumanni ríkissjóðs skil á innheimtu stimpilgjaldi fyrir 15. dag næsta mánaðar eftir að stimplunin á sér stað, nema öðru vísi kunni að vera sérstaklega ákveðið af fjármálaráðuneytinu. Mánaðarlegum stimpilgjaldsskilum skal fylgja skýrsla um stimpilgjaldsinnheimtuna í því formi sem ráðherra ákveður.

Skili þeir aðilar, sem um ræðir í 4. mgr. þessarar greinar, ekki innheimtu stimpilgjalda á gjalddaga skal þeim skylt að greiða dráttarvexti af hinni vangoldnu fjárhæð, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir skulu vera þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma.

Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessarar greinar.

3. gr.

1. mgr. 16. gr. laganna orðist svo:

Fyrir stimplun afsalsbréfa fyrir fasteignum og skipum yfir 5 brúttósmálestum skal greiða 4 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af verði viðkomandi eignar. Sama gildir um afsöl við fógetagerðir, skipti og uppboð svo og önnur skjöl um afhendingu fasteigna og skipa, svo sem kaupsamninga, makaskiptabréf, gjafabréf og þau erfðafestubréf sem veita rétt til að selja eða veðsetja.

4. gr.

20. gr. laganna orðist svo:

Fyrir stimplun leigusamninga um jarðir og lóðir, heimildarskjala um veiðiréttindi og skjala sem leggja ítök, skyldur og kvaðir á annarra eign skal greiða 20 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af áskilinni leigu eða endurgjaldi. Framsöl þessara réttinda eru stimpilskyld eftir sömu reglum. Erfðafestubréf, sem eigi veita heimild til að selja eða veðsetja, stimplast samkvæmt þessari grein.

5. gr.

21. gr. laganna orðist svo:

Fyrir stimplun hlutabréfa og jöfnunarhlutabréfa, sem gefin eru út af félögum með takmarkaðri ábyrgð, skal greiða 2% af fjárhæð bréfanna. Framsal hlutabréfa og jöfnunarhlutabréfa er stimpilfrjálst.

Nú eru gefin út ný hlutabréf í stað eldri hlutabréfa og er þá fjármálaráðuneytinu heimilt að endurgreiða stimpilgjald af þeim hlutabréfum sem úr gildi eru felld.

6. gr.

3. mgr. 23. gr. orðist svo:

Hljóði félagssamningur ekki um nein fjárframlög skal hann stimplaður með 100 kr.

7. gr.

24. gr. laganna orðist svo:

Fyrir stimplun skuldabréfa og tryggingarbréfa, þegar skuldin ber vexti og er tryggð með veði eða ábyrgð skal greiða 15 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af fjárhæð bréfs. Fyrir stimplun annarra skuldabréfa og tryggingarbréfa skal greiða 5 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af fjárhæð bréfs.

Fyrir stimplun skuldabréfa og tryggingarbréfa með veði í framleiðsluvörum sjávarútvegs, landbúnaðar eða iðnaðar, þegar skuldin ber vexti og er tryggð með veði eða ábyrgð, skal greiða 10 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af fjárhæð bréfs. Fyrir stimplun annarra slíkra skuldabréfa og tryggingarbréfa skal greiða 3 kr. fyrir hvert byrjað þúsund af fjárhæð bréfs.

8. gr.

1. mgr. 27. gr. orðist svo:

Fyrir stimplun víxla og samþykktra ávísana, nema tékka, skal greiða 0,25% af hverju byrjuðu þúsundi af fjárhæð skjalsins.

9. gr.

Við 28. gr. laganna bætist nýr málslíður svohljóðandi:

Sama á við um önnur stimpilskyld skjöl er kveða á um greiðslur í erlendri mynt.

10. gr.

31. gr. laganna orðist svo:

Fyrir stimplun kaupmála, sem gerðir eru á undan stofnun hjúskapar, skal greiða 50 kr.

Fyrir stimplun kaupmála, sem gerðir eru síðar, skal greiða 4 kr. fyrir hvert byrjað þúsund þeirrar fjárhæðar sem verður séreign samkvæmt þeim. Verðmæti fasteigna skal í þessu sambandi metið samkvæmt ákvæðum 17. gr. en frá verði þeirra þannig ákvörðuðu má draga eftirstöðvar áhvilandi þinglýstra veðskulda. Frá veði annarra eigna má draga eftirstöðvar þinglýstra skulda er á þeim hvíla. Lágmarksgjald samkvæmt þessari málsgrein skal vera 50 kr.

11. gr.

34. gr. laganna orðist svo:

Öllum opinberum starfsmönnum, skiptaforstjórum og öðrum þeim er heimild hafa til stimplunar er skylt að hafa nákvæmar gætur á að lög þessi séu haldin og kæra brot er þeir verða áskynja um.

Þegar stimpilskyld skjöl eru afhent til þinglýsingar er opinberum starfsmönnum sem hana annast skylt að athuga hvort þau séu stimpluð. Ef svo er ekki ber að heimta stimpilgjaldið þá þegar. Sama á við þegar stimpilskyld skjöl eru afhent aðilum, er heimild hafa til stimplunar skjala, til meðferðar, svo sem til vörslu eða innheimtu. Sínni þeir ekki þessari skyldu bera þeir þá ábyrgð á greiðslu stimpilgjaldsins.

Handhafar stimpilskyldra skjala bera ábyrgð á greiðslu stimpilgjalds af þeim.

12. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1981.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Vegna breytinga á verðgildi íslensks gjaldmiðils hinn 1. janúar n. k. þykir eðlilegt að breyta þeim ákvæðum laga um stimpilgjald, er hafa að geyma krónutöluviðmiðun, til samræmis við hið breytta verðgildi íslensku krónunnar. Jafnframt er með frumvarpi þessu lagt til að nokkrar minniháttar breytingar verði gerðar á öðrum ákvæðum laga um stimpilgjald. Þar sem rætt er um krónur í frumvarpi þessu er átt við nýkrónur.

Um 1. gr.

Með grein þessari er lagt til að stimpilgjald verði jafnan innheimt í heilum krónum. Þykir það horfa til einföldunar við framkvæmd á innheimtunni. Hingað til hefur verið kveðið á um að gjaldið skuli innheimt í heilum tug gkr. og að lægri fjárhæð reiknaðs stimpilgjalds skuli sleppt við innheimtu. Hér er hins vegar lagt til að reiknuðu stimpilgjaldi skuli breytt í næstu heila krónu þannig að lægri fjárhæð en 50 aurum skuli sleppt en 50 aurar eða meira skuli hækka í næstu heila krónu.

Um 2. gr.

Í grein þessari felast skýrari ákvæði um skyldur þeirra er innheimtu stimpilgjalda annast. Er m. a. lagt til að lögbundinn verði tiltekinn gjalddagi varðandi stimpilgjaldsskil banka, sparisjóða og annarra þeirra er heimild hafa til stimplunar, og að dráttarvextir falli á vangreidda fjárhæð sé hún ekki greidd á gjalddaga.

Um 3. og 4. gr.

Samkvæmt þessum greinum er gjaldtöku af ýmsum skjölum breytt til samræmis við breytt verðgildi íslensks gjaldmiðils. Greinar þessar fela ekki í sér neina efnisbreytingu.

Um 5. gr.

Lagt er til að í lögunum verði tekin upp ákvæði um stimplun jöfnunarhlutabréfa og heimild til endurgreiðslu stimpilgjalda ef ný hlutabréf eru gefin út í stað þeirra eldri. Bæði þessi atriði eru í samræmi við áralanga framkvæmd er gilt hefur í þessu efni.

Um 6., 7. og 8. gr.

Í greinum þessum felast eingöngu breytingar er leiða af breyttu verðgildi íslensks gjaldmiðils.

Um 9. gr.

Í lögum hefur skort almennt ákvæði um við hvaða gengi skuli miða þegar stimpilgjald er reiknað af skjölum er kveða á um greiðslu í erlendri mynt, öðrum en vixlum og samþykktum ávísunum. Lagt er til að sama regla og gildir um vixla og samþykktar ávísanir gildi og um önnur stimpilskyld skjöl er kveða á um greiðslu í erlendri mynt. Er það í samræmi við áralanga framkvæmd í þessu efni.

Um 10. gr.

Í greinum þessum felast eingöngu breytingar er leiðir af breyttu verðgildi íslensks gjaldmiðils.

Um 11. gr.

Í grein þessari eru í fyrsta lagi settar skýrari reglur en gilt hafa um skyldu þeirra er innheimtu stimpilgjalda annast. Reglur þessar eru að mestu leyti í samræmi við það sem talið hefur verið gilda í þessu efni. Í öðru lagi er lagt til að handhafar stimpilskyldra skjala verði gerðir ábyrgir fyrir greiðslu stimpilgjalds, en nokkur vafi hefur ríkt í þessu efni til þessa.

Um 12. gr.

Grein þessi þarfnast ekki skýringa.